

Brüssel, 6. juuni 2019
(OR. en)

9765/19

SAN 277
AGRI 276
VETER 30
PHARM 29

MÄRKUS

Saatja: Nõukogu peasekretariaat

Saaja: Nõukogu

Teema: **Nõukogu 14. juuni 2019. aasta istung (tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimused)**
Nõukogu järeldused, mis käsitlevad järgmisi samme eesmärgi suunas muuta EL parimate antimikroobikumiresistentsuse vastase võitluse tavadega piirkonnaks
– *Vastuvõtmine*

1. Eesistujariik esitas 26. märtsil 2019 rahvatervise töörühmale nõukogu järelduste eelnõu¹.
2. Töörühm vaatas nõukogu järelduste eelnõu läbi kahel koosolekul ning saavutas pärast mitteametlikke konsultatsioone esialgse kokkuleppe eesistujariigi koostatud teksti suhtes.
3. Alaliste esindajate komitee kiitis 24. mail 2019 heaks järelduste eelnõu, mille suhtes töörühm oli eelnevalt esialgsele kokkuleppele jõudnud,^{2 3} ning otsustas esitada selle nõukogule vastuvõtmiseks selle 14. juuni 2019. aasta istungil (tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimused).

¹ 7471/19.

² 9274/19.

³ Eesistujariigil lubati viimistleda kaht punktis 7 esitatud viidet.

4. Nõukogul palutakse:

- võtta järeldused käesoleva märkuse lisas esitatud kujul vastu ning
 - otsustada need avaldada *Euroopa Liidu Teatajas*.
-

Eelnõu: nõukogu järelused, mis käsitlevad järgmisi samme eesmärgi suunas muuta EL parimate antimikroobikumiresistentsuse vastase võitluse tavadega piirkonnaks

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU

1. **TULETAB MEELDE**, et antimikroobikumiresistentsus on tõsine piiriülene terviseoht, mida ei saa piisavalt hästi käsitleda üks liikmesriik üksinda ja mis ei piirdu ühe geograafilise piirkonna või liikmesriigiga ning seetõttu on vajalik intensiivne liikmesriikidevaheline koostöö ja koordineerimine, nagu on märgitud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta otsuses nr 1082/2013/EL tõsiste piiriüleste terviseohtude kohta⁴;
2. **MÄRGIB SUURE MUREGA**, et ametlike andmete kohaselt võib antimikroobikumiresistentsus igal aastal kogu maailmas põhjustada ligikaudu 700 000 surmajuhtumit,^{5 6} sealhulgas 33 000 surmajuhtumit^{7 8} antibiootikumiresistentsete infektsioonide tõttu Euroopa Liidu ja EMP riikides. Kui antimikroobikumiresistentsuse leviku tõkestamiseks meetmeid ei võeta, võib see prognooside kohaselt põhjustada kogu maailmas miljoneid surmajuhtumeid;
3. **MÄRGIB SUURE MUREGA**, et üle kogu maailma leiab umbes 29 % ravimiresistentsetest infektsioonidest põhjustatud surmajuhtumeid aset ravimiresistentsse tuberkuloosi ja multiresistentsse tuberkuloosi tagajärjel⁹;
4. **MÄRGIB SUURE MUREGA**, et Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) hinnangul võib ajavahemikus 2015–2050 ELi ja EMP riikide antimikroobikumiresistentsuse tõttu aastas kuluda kuni 1,1 miljardit eurot, juhul kui tõhusaid meetmeid ei võeta ja antimikroobikumiresistentsuse määrad järgivad prognoositud suundumusi¹⁰;

⁴ ELT L 293, 5.11.2013, lk 1.

⁵ [Bulletin of the World Health Organization \(Maailma Terviseorganisatsiooni bulletin\) 2016; 94:638-639](#)

⁶ [Jim O'Neill juhitava antimikroobikumiresistentsuse hindamisrühma aruanne: „Tackling drug-resistant infections globally“ \(Üleilmne võitlus ravimiresistentsete infektsioonide vastu: lõpparuanne ja soovitused\), 2016. aasta mai](#)

⁷ [The Lancet. Infectious diseases, Volume 19, Issue 1, 2019. aasta jaanuar](#)

⁸ [Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus, 6. novembri 2018. aasta artikkel](#)

⁹ [TB Alliance, „Drug resistance - a response to antimicrobial resistance including tackling TB“ \(Ravimiresistentsus: mida teha resistentsusega mikroobivastaste ravimite suhtes ja kuidas sealjuures tõkestada tuberkuloosi\)](#)

¹⁰ [OECD, „Antimicrobial Resistance – Tackling the Burden in the European Union“ \(Antimikroobikumiresistentsus ja kuidas sellega ELis toime tulla\), 2019](#)

5. **MÄRGIB SUURE MUREGA**, et ELis on antibiootikumiresistentsete infektsioonide põhjustatud haigustest 75 % otseselt seotud tervishoiuteenustega seotud nakkustega¹¹;
6. **TUNNISTAB**, et antimikroobikume kasutatakse liidus tervikuna ikka veel liiga palju, ning **MÄRGIB**, et liikmesriikide vahel on antimikroobikumide kasutamisel märgata erinevusi;
7. **TUNNISTAB**, et antimikroobikumiresistentsus on ülemaailmne rahvatervise probleem, mille mõju ei piirdu vaid selle tõsiste tagajärgedega inimeste ja loomade tervisele, kuna see mõjutab ka keskkonda ja toiduainete tootmist ning seega ka majanduskasvu. Peale selle seab antimikroobikumiresistentsus tõsisesse ohtu ka ÜRO kestliku arengu eesmärkide saavutamise võimalused;

PEAB seetõttu **TERVITATAVAKS** mitmesuguseid rahvusvahelisi

antimikroobikumiresistentsuse vastase võitluse algatusi, nende hulgas järgmiseid:

- antimikroobikumiresistentsuse vastane ülemaailmne tegevuskava,¹² mille töötas välja Maailma Terviseorganisatsioon (WHO) ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) ja Maailma Loomatervishoiu Organisatsiooni (OIE) abiga ning mille 68. maailma terviseassamblee 2015. aasta mais ühehäälselt vastu võttis;
- ÜRO Peaassamblee kõrgetasemelise antimikroobikumiresistentsust käsitleva 21. septembri 2016. aasta kohtumise poliitiline deklaratsioon,¹³ mille eesmärk on võidelda antimikroobikumiresistentsuse kui ülemaailmse ohu vastu ja kinnitada terviseühitsuse põhimõtte vajalikkust, ning
 - = ÜRO antimikroobikumiresistentsuse koordineerimisrühma (IACG) töö, mille tulemuseks on soovitused, mida sisaldab ÜRO peasekretärile esitatud aruanne pealkirjaga „*No time to wait: Securing the future from drug-resistant infections*“¹⁴;
 - = ÜRO peasekretäri 10. mai 2019. aasta aruanne¹⁵ antimikroobikumiresistentsust käsitleva 21. septembri 2016. aasta poliitilise deklaratsiooni rakendamise ning IACG soovituste kohta;

¹¹ [The Lancet, Infectious diseases, Volume 19, Issue 1, 2019. aasta jaanuar](#)

¹² [WHO ülemaailmne antimikroobikumiresistentsuse vastane tegevuskava, A68/A/CONF./1 Rev.1, päevakorrapunkt 15.1, 25. mai 2015](#)

¹³ [ÜRO Peaassamblee, „Political Declaration of the high-level meeting of the General Assembly on antimicrobial resistance“ \(Peaassamblee kõrgetasemelisel kohtumisel vastu võetud poliitiline deklaratsioon antimikroobikumiresistentsuse kohta\), 21. september 2016.](#)

¹⁴ [IACG aruanne „No time to wait: Securing the future from Drug-resistant infections“ \(Ootamiseks pole aega: töö ravimiresistentsete infektsioonideta tuleviku nimel\), 2019. aasta aprill.](#)

- 2017. aasta detsembris vastu võetud keskkonda ja tervist käsitlev ÜRO Keskkonnaassamblee resolutsioon,¹⁶ milles märgitakse, et inimeste, loomade ja taimede tervis ning keskkond on omavahel seotud, ning rõhutatakse vajadust suurema arusaamise järele sellest, milline on keskkonnareostuse roll antimikroobikumiresistentsuse väljakujunemisel;
 - üleilmse antimikroobikumiresistentsuse teadus- ja arenduskeskuse töö;
 - üleilmne antibiootikumidealase teadus- ja arendustegevuse partnerlus (GARDP)¹⁷;
 - maailma terviseassamblee poolt 24. mail 2019 vastu võetud WHO resolutsioon antimikroobikumiresistentsuse kohta¹⁸;
 - antimikroobikumiresistentsuse lahenduste rahvusvaheline keskus (ICARS)¹⁹. ICARS kui sõltumatu üleilmne teadmuskeskus keskendub tõenduspõhiste lahenduste otsimisele antimikroobikumiresistentsusega seotud probleemidele madala ja keskmise sissetulekuga riikides, ja aitab neid lahendusi rakendada;
8. **MÄRGIB**, et antimikroobikumiresistentsusest on saanud probleem, mida arutatakse nüüd paljudel erinevatel rahvusvahelistel foorumitel, sealhulgas G7²⁰ ja G20²¹;
9. **TULETAB MEELDE** 2015. aasta üleilmset antimikroobikumiresistentsuse vastast tegevuskava, milles WHO kutsus kõiki oma liikmesriike üles võtma 2017. aastaks vastu oma antimikroobikumiresistentsuse vastased tegevuskavad;
10. **VÕTAB TEADMISEKS** OECD käimasoleva töö ja **VÄLJENDAB HEAMEELT**, et OECD viimases aruandes on viidatud sellele, et rahvatervisega seotud meetmetesse panustamine kergendaks märkimisväärselt koormat, mida ühiskond antimikroobikumiresistentsuse tõttu kannab²²;

¹⁵ [Peasekretäri 10. mai 2019. aasta aruanne peaassamblee antimikroobikumiresistentsust käsitleva poliitilise deklaratsiooni järelmeetmete kohta](#)

¹⁶ [ÜRO Keskkonnaprogrammi Keskkonnaassamblee, Nairobi, 4.–6. detsember 2017](#)

¹⁷ [Üleilmne antibiootikumidealase teadus- ja arendustegevuse partnerlus.](#)

¹⁸ [WHO resolutsioon antimikroobikumiresistentsuse kohta \(teksti kavand\)](#)

¹⁹ [Antimikroobikumiresistentsuse lahenduste rahvusvaheline keskus](#)

²⁰ [G7 terviseministrite deklaratsioon, Berliin, 8.–9. oktoober 2015](#)

²¹ [G20 terviseministrite Berliini deklaratsioon pealkirjaga „Together Today for a Healthy Tomorrow“ \(Täna ja üheskoos tervislikuma homse nimel\), 2017](#)

²² [OECD poliitikaülevaade „Stemming the Superbug Tide“, 2018](#)

11. **TULETAB MEELDE**, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 168 on sätestatud, et liikmesriikide poliitikat täiendavad liidu meetmed hõlmavad võitlust olulisemate tervisehäirete vastu, nende leviku ja vältimise uurimist, samuti tervishoiualast selgitus- ja kasvatustööd, ning tõsiste piiriüleste terviseohtude seiret ja nende vastu võitlemist. Samuti peab liit rahvatervise alal soodustama liikmesriikidevahelist koostööd, edendama koostööd kolmandate riikide ja pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega;
12. **TULETAB MEELDE** nõukogu 17. juuni 2016. aasta järeldusi, mis käsitlevad „Ühe tervise“ põhimõttel rajaneva lähenemisviisi kohaseid järgmisi samme antimikroobikumiresistentsuse vastu võitlemiseks²³, ning nendes esinevaid konkreetseid viiteid nõukogu 15. novembri 2001. aasta soovitusel, mis käsitleb antimikroobsete toimeainete arukat kasutamist inimmeditsiinis,²⁴ nõukogu 9. juuni 2009. aasta soovitusel, mis käsitleb patsiendi ohutust, sealhulgas tervishoiuteenustega seotud nakkuste ennetamist ja tõrjet,²⁵ ning nõukogu 1. detsembri 2014. aasta järeldustele, mis käsitlevad patsiendi ohutust ja tervishoiuteenuste kvaliteeti, sealhulgas tervishoiuteenustega seotud nakkuste ja antimikroobse resistentsuse ennetamist ja tõrjet²⁶;
13. **PEAB TERVITATAVAKS** komisjoni 29. juuni 2017. aasta teatist „Euroopa terviseühatsuse tegevuskava antimikroobikumiresistentsuse vastu võitlemiseks“²⁷ ja selles loetletud meetmeid antimikroobikumiresistentsuse vastu võitlemiseks ning **TOETAB KAVATSUST** muuta EL parimate sellealaste tavadega piirkonnaks;
14. **JUHIB TÄHELEPANU** vaktsineerimise rollile infektsioonide ennetuses, hiljuti vastu võetud nõukogu soovitusel vaktsiinennetatavate haiguste tõrje koostöö tõhustamise kohta ning tõsiasjale, et komisjoni terviseühatsuse tegevuskavas, mis käsitleb antimikroobikumiresistentsust, rõhutatakse vajadust toetada antimikroobikumiresistentsusega seostatavate patogeenide vastaste uute vaktsiinide väljatöötamist²⁸;

²³ ELT C 269, 23.7.2016, lk 26.

²⁴ ELT L 34, 5.2.2002, lk 13–16.

²⁵ ELT C 151, 3.7.2009, lk 1.

²⁶ ELT C 438, 6.12.2014, lk 7.

²⁷ [COM \(2017\) 339 final, 29.6.2017.](#)

²⁸ ELT C 466, 28.12.2018, lk 1.

15. **TULETAB MEELDE** Euroopa Parlamendi 13. septembri 2018. aasta resolutsiooni antimikroobikumiresistentsuse vastu võitlemiseks ette nähtud Euroopa terviseühitsuse tegevuskava kohta²⁹;
16. **PEAB TERVITATAVAKS** komisjoni 11. märtsi 2019. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele, mis kannab pealkirja „Euroopa Liidu strateegiline lähenemisviis ravimitele keskkonnas“³⁰;
17. **JUHIB TÄHELEPANU** faktile, et EL on seadnud antimikroobikumidele õiguslikud piirangud, et vältida nende väärkasutamist loomade puhul. Alates 2006. aastast on keelatud antibiootikumide kasutamine kasvu soodustavate söödalisanditena³¹. Ka hiljuti vastu võetud määrus (EL) 2019/6 (mis käsitleb veterinaarravimeid)³² ja määrus (EL) 2019/4 (mis käsitleb ravimsööta)³³ tõkestavad mikroobivastaste veterinaarravimite kasutamist loomadel kasvu soodustamiseks ja tootlikkuse suurendamiseks,³⁴ samuti mikroobivastaseid veterinaarravimeid sisaldava ravimsööda kasutamist profülaktikaks³⁵ ning loomarühmade puhul antibiootiliste veterinaarravimite kasutamist profülaktikaks³⁶. Lisaks sisaldab veterinaarravimite määrus sätteid, millega piiratakse antimikroobikumide metafülaktilist kasutamist, ning sätteid, millega nähakse ette võimalus kasutada konkreetsete kriteeriumite alusel teatavaid kriitilise tähtsusega antimikroobikume üksnes inimeste raviks, eesmärgiga säilitada paremini nende ravimite tõhusus,³⁷ ning samuti pannakse liikmesriikidele kohustus koguda andmeid loomadel kasutatavate mikroobivastaste ainete müügi ja kasutamise kohta;
18. **PEAB TERVITATAVAKS** liikmesriikide ja komisjoni tõhustatud koostööd antimikroobikumiresistentsusega tegelevas ELi terviseühitsuse võrgustikus,³⁸ mis loodi 2017. aastal, ning **MÄRGIB**, et selle korrapärastel kohtumistel on antimikroobikumiresistentsuse vastase ELi tegevuskava rakendamisel oluline roll;

²⁹ [Euroopa Parlamendi 13. septembri 2018. aasta resolutsioon antimikroobikumiresistentsuse vastu võitlemiseks ette nähtud Euroopa terviseühitsuse tegevuskava kohta \(2017/2254\(INI\)\)](#)

³⁰ [COM \(2019\) 128 final, 11.3.2019](#)

³¹ Määruse (EÜ) nr 1831/2003 (loomasöötares kasutatavate söödalisandite kohta) artikkel 11 (ELT L 268, 18.10.2003, lk 36).

³² ELT L 4, 7.1.2019, lk 43–167.

³³ ELT L 4, 7.1.2019, lk 1–23.

³⁴ Määruse (EL) 2019/6 (mis käsitleb veterinaarravimeid) artikkel 107 (ELT L 4, 7.1.2019, lk 104).

³⁵ Määruse (EL) 2019/4 (mis käsitleb ravimsööda tootmist, turuleviimist ja kasutamist) artikkel 17 (ELT L 4, 7.1.2019, lk 12).

³⁶ Määruse (EL) 2019/6 artikkel 107 (ELT L 4, 7.1.2019, lk 104).

³⁷ Määruse (EL) 2019/6 artiklid 37 ja 107 (ELT L 4, 7.1.2019, lk-d 72 ja 104).

³⁸ [Euroopa Komisjon – ELi tegevuskava antimikroobikumiresistentsuse vastu võitlemiseks](#)

19. **MÄRGIB TUNNUSTAVALT** tähelepanekuid, mis on esitatud mikroobivastaste ainete tarbimist ja mikroobide resistentsust käsitleva asutustevahelise ühisanalüüsi (JIACRA) antimikroobikumiresistentsust käsitlevates aruannetes,³⁹ mis on avaldatud Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskuse (ECDC), Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) ning Euroopa Ravimiameti (EMA) ühistöös, ning **JUHIB TÄHELEPANU** sellele, et hiljuti vastu võetud määrusega (EL) 2019/5⁴⁰ lisati määrusesse 726/2004⁴¹ nende tegevuste õiguslik alus;
20. **RÕHUTAB**, et tihedam liikmesriikidevaheline koostöö ning koostöö komisjoni ja ravimitööstusega on väga oluline, et lahendada antimikroobikumide piiratud kättesaadavuse probleemi, mille põhjusteks võivad olla näiteks kas esmaste tarnete ebapiisavus, antimikroobikumide turult kõrvaldamine või muud tarneprobleemid ja mille tulemusteks võivad olla antimikroobikumide puudus ning ebapiisav asendusravi;
21. **MÄRGIB SUURE MUREGA** antibiootikumide väljatöötamisel esinevaid turutõrkeid ja **TOONITAB** vajadust võtta kiireloomulisi meetmeid, millega saaks soodustada uute antimikroobikumide, alternatiivsete ravimeetodite ning kiire ja moodsa diagnostika, sealhulgas antimikroobse tundlikkuse määramise väljatöötamist. Uurimisprogrammide ja stiimulite küsimuses on tarvis koostööd ja koordineerimist ELi ja üleilmsel tasandil; siinjuures **TUNNUSTAB** nõukogu muu hulgas antimikroobikumiresistentsuse hindamisrühma ettepanekuid ja algatusi,⁴² aruannet „*Breaking Through the Wall*“⁴³ ning antimikroobikumiresistentsuse alase teadustöö ühise kavandamise algatust⁴⁴;
22. **RÕHUTAB**, et üleilmses antimikroobikumiresistentsuse vastases võitluses edu saavutamine sõltub suuresti valitsuste pühendumusest ja valmisolekust võtta meetmeid, et tagada „Ühe tervise“ põhimõttel rajaneva lähenemisviisi kohaste kõiki asjakohaseid sektoreid hõlmavate algatuste rakendamine kooskõlas riiklike tegevuskavadega, ning et ELi institutsioonide ja liikmesriikide rahvusvahelistel foorumitel tehtav ning piirkondlik ja kahepoolne koostöö saaks antimikroobikumiresistentsuse vastasele võitlusele anda tugevama impulsi;

³⁹ [EMA: antimikroobsete ainete tarbimise ja resistentsuse analüüs \(JIACRA aruanded, 2011 ja 2013\)](#)

⁴⁰ ELT L 4, 7.1.2019, lk 24.

⁴¹ ELT L 136, 30.04.2004, lk 1.

⁴² [Jim O'Neill juhitava antimikroobikumiresistentsuse hindamisrühma aruanne: „Tackling drug-resistant infections globally“ \(Üleilmne võitlus ravimiresistentsete infektsioonide vastu: lõpparuanne ja soovitused\), 2016. aasta mai](#)

⁴³ [Föderaalne Tervishoiuministeerium, Boston Consulting Group: „Breaking through the Wall“ – A Call for Concerted Action on Antibiotics Research and Development“ \(Läbimurde nimel: üleskutse võtta kooskõlastatud meetmeid antibiootikumide uurimiseks ja väljatöötamiseks\)](#)

⁴⁴ [Joint Programming Initiative on Antimicrobial Resistance – Global Coordination of Antimicrobial Resistance Research \(Antimikroobikumiresistentsuse alase teadustöö ühise kavandamise algatus ja selle teadustöö ülemaailmne koordineerimine\)](#)

23. **TOONITAB** antimikroobikumiresistentsust ja tervishoiuteenustega seotud nakkusi käsitleva ühismeetme (JAMRAI)⁴⁵ tähtsust ja **PEAB TERVITATAVAKS** selle tööd, sealhulgas tervishoiuteenustega seotud nakkuste ennetamise ja antimikroobikumiresistentsuse vältimise eesmärgil väljatöötatud poliitikameetmeid ja nende rakendamist;
24. **TULETAB MEELDE** 1. märtsil 2019 Bukarestis peetud konverentsi „*Next steps towards making the EU a best practice region in combatting antimicrobial resistance through a One Health approach*“ (Järgmised sammud eesmärgi suunas muuta EL terviseühitsuse põhimõtet kasutades parimate antimikroobikumiresistentsuse vastase võitluse tavadega piirkonnaks), mille korraldas eesistujariik Rumeenia ja mis keskendus kolmele järgmisele peaesmärgile:
- 1) parandada nakkuste ennetamise ja tõrje meetmete kvaliteeti ning optimeerida antimikroobikumide kasutamist inim-, looma- ja keskkonnatervise valdkonnas;
 - 2) tõhustada riiklike terviseühitsuse tegevuskavade rakendamist;
 - 3) kutsuda riike üles solidaarsusele ühises antimikroobikumiresistentsuse vastases võitluses;

KUTSUB liikmesriike ÜLES

25. tagama, et üleilmsest antimikroobikumiresistentsuse vastasest tegevuskavast tulenevate kohustuste täitmiseks ning kooskõlas terviseühitsuse põhimõttega kehtestavad kõik liikmesriigid mitut sektorit hõlmavad riiklikud tegevuskavad ning koordineerimis- ja kontrollimehhanismid;
26. eraldama piisavalt inimressursse ja rahalisi vahendeid antimikroobikumiresistentsuse, nakkuste ennetamise ja tõrje ning antimikroobikumiresistentsuse vältimise meetmete väljatöötamiseks ja rakendamiseks poliitilisel ning praktilisel tasandil;
27. tõhustama antimikroobikumiresistentsusega seotud õigusaktide, praeguste poliitikameetmete ja võetud kohustuste rakendamist ELi ja rahvusvahelisel tasandil, tuginedes terviseühitsuse põhimõttele;
28. tugevdama nakkuste ennetamise ja tõrje meetmeid nii inim- kui ka loomatervishoius, eelkõige tervishoiuasutustes, investeerides hügieenitavadesse ja ennetusmeetmetesse, sealhulgas vaktsineerimisse, bioturvalisusesse ning sellistele standardsetele ja kiirdiagnostilistele meetoditele juurdepääsu tagamisse, mida kasutatakse infektsiooni tüübi kindlaksmääramiseks enne antibiootikumide kasutamist, ja aidates seega vähendada antibiootikumide väärkasutamist ja sellega seotud antimikroobikumiresistentsuse tekkimise ohtu;

⁴⁵ [EU-JAMRAI: „Europe fostering synergies to reduce the burden of AMR: what is EU doing to support Member States?“ \(Euroopa tugevdab antimikroobikumiresistentsusega toime tulemiseks sünergiaid: mida teeb EL liikmesriikide toetamiseks?\). 1. märts 2019](#)

29. valdkonnaülese lähenemisviisi abil tõhustama ja koordineerima oma meetmeid, eesmärgiga võidelda ravimiresistentsete infektsioonide piiriülese leviku vastu, eelkõige otsusega nr 1082/2013/EL moodustatud terviseohutuse komitee kaudu;
30. jõustama antimikroobikumide kasutamist ja müüki käsitlevad olemasolevad õigusaktid, eelkõige käsimüügi piiramiseks, ning kaaluma uute õigusaktide koostamist, kui see on asjakohane;
31. seadma esikohale kõigi oluliste sektorite tervishoiutöötajate koolitamise antimikroobikumiresistentsuse, nakkuste ennetamise ja tõrje ning antimikroobikumiresistentsuse vältimise teemal, kaasa arvatud meetmed, mis on esitatud ELi suunistes antimikroobikumide mõistliku kasutamise kohta inimtervishoius, ning terviseühtsuse põhimõtte tundmine;
32. töötama välja teavitamismeetmed nakkuste ennetamise ja tõrje ning antimikroobikumiresistentsuse vältimise kohta inimeste ja loomade tervishoiuasutustes, tervishoiutöötajate, patsientide ja nende sugulaste, veterinaararstide, põllumajandustootjate ja üldsuse, sealhulgas laste jaoks;
33. kehtestama mõõdetavad riiklikud eesmärgid, muu hulgas antimikroobikumide üldise kasutamise vähendamise ja antimikroobikumiresistentsuse leviku vähendamisel tehtavate edusammude jälgimiseks, võttes vajalikul määral arvesse EFSA, EMA ja ECDC välja töötatud näitajaid;

KUTSUB liikmesriike ja komisjoni ÜLES:

34. jätkama antimikroobikumiresistentsuse ohu tõkestamiseks pikaajaliste poliitikameetmete väljatöötamist;
35. tugevdama koostööd ja solidaarsust antimikroobikumiresistentsuse vastu võitlemisel, osaledes asjakohasel viisil kahepoolsetel mestimisprojektides ning mitmepoolsetel parimate tavade ja eksperditeadmiste jagamisel, ning pakkuma üksteisele toetust riiklike tegevuskavade, nakkuste ennetamise ja tõrje ja antimikroobikumiresistentsuse vältimise programmide rakendamiseks inimeste tervise, toidu, loomatervise, keskkonna, teadusuuringute ja muudes asjakohastes sektorites;
36. toetama olemasolevate suuniste täielikku rakendamist, võttes arvesse konkreetse riigi eripärasid, ning töötama vajaduse korral välja täiendavad suunised antimikroobikumiresistentsuse, nakkuste ennetamise ja tõrje ning antimikroobikumiresistentsuse vältimise valdkonnas, muu hulgas diagnostika ja vaktsiinide parema kasutamise ning (muu hulgas ECDC-poolse) järelevalve kohta, et toetada riiklikul ja kohalikul tasandil võetavaid meetmeid;

37. töötama parimatele tavadele tuginedes välja vabatahtlikud ühised suunised nakkuste ennetamise ja tõrje ning antimikroobikumiresistentsuse vältimise kohta tervishoiuasutustes, käsitledes muu hulgas ka töötajate arvu ja haridust;
38. suurendama kõigis liikmesriikides suutlikkust reageerida antimikroobikumiresistentsusest tulenevatele ohtudele ning sel viisil vähendada praegust lõhet antimikroobikumiresistentsuse ja tervishoiuteenustega seotud nakkuste kontrolli ja ennetamise tulemustes;
39. uurima antimikroobikumiresistentsuse parema mõistmise ja kontrolli all hoidmise eesmärgil seda, mis põhjustab liikmesriikidevahelisi ja -siseseid erinevusi laiatoimeliste antibiootikumide inimeste ja loomade raviks kasutamise osakaalus;
40. töötama välja ning ELi ja liikmesriigi tasandil tõhusalt rakendama koordineeritud teavitamisstrateegiaid selle kohta, kuidas vältida antimikroobikumiresistentsete infektsioonide puhanguid ja kuidas antimikroobikume selliste puhangute korral kasutada;
41. suurendama massiteabevahendite ja sotsiaalmeedia kaudu laiemale ühiskonnale suunatud jõupingutusi, eesmärgiga suurendada teadlikkust antimikroobikumiresistentsusest kui olulisest terviseohust ning vajadusest infektsioone ennetada ja antimikroobikume mõistlikult kasutada;
42. tugevdama ja laiendama järelevalvet antimikroobikumiresistentsuse ja tervishoiuteenustega seotud nakkuste määra ja antimikroobikumide tarbimise üle nii inimeste kui ka loomade tervishoius, ajakohastama ravisuuniseid, tegema jõupingutusi antibiootikumide mõistliku kasutamise saavutamiseks, jälgima antimikroobikumiresistentsuse teket ning töötama antimikroobikumiresistentsuse ennetamise eesmärgil välja tõhusad nakkuste ennetamise ja tõrje meetmed. Inimeste tervise, loomatervise, toidu ja keskkonna valdkonnast saadavate antimikroobikumiresistentsuse andmete tervikliku analüüsi jaoks tuleks kaaluda terviseühitsuse järelevalveprogramme;
43. leidma ja toetama asjakohaseid mehhanisme, et tagada olemasolevate, nii inim- kui ka veterinaarravis kasutatavate tõhusate antimikroobikumide, eelkõige esimese rea kitsatoimeliste antimikroobikumide kättesaadavus kogu liidus, võttes muu hulgas arvesse väikeste turgude eripära;

44. edendama antimikroobikumiresistentsusega seotud teadus- ja arendustegevust ja innovatsiooni ning toetama ELi ja üleilmset koordineerimist ja koostööd, sealhulgas antimikroobikumiresistentsuse alase teadustöö ühise kavandamise algatuse⁴⁶ ning üleilmse antimikroobikumiresistentsuse teadus- ja arenduskeskuse⁴⁷ tegevuse kaudu;
45. toetama selliseid algatusi nagu GARDP, mille käivitasid 2016. aasta mais WHO ja unarhaiguste ravimeid käsitlev algatus⁴⁸. GARDP käsitleb ülemaailmseid rahvatervisega seotud vajadusi, arendades ja pakkudes uusi või täiustatud antibiootikumraviviise. Iga niisuguse programmi jaoks on välja töötatud kestlikud juurdepääsu- ja hooldusstrateegiad, eesmärgiga tagada kõigile abivajajatele taskukohane ja kättesaadav ravi;
46. rakendama ja laiendama teadusuuringute programme kooskõlas terviseühitsuse põhimõttega, et töötada välja uued antimikroobikumid, vaktsiinid, antimikroobikumide alternatiivid, paremad ja kiiremad diagnostikavõimalused ning vanade antibiootikumide uuendatud ja paremad kasutamisevõimalused, juhindudes kättesaadavuse, tõhususe ja taskukohasuse põhimõtetest;
47. tegema kindlaks ja toetama teadusuuringuid, mis käsitlevad asjakohaste majandusmodelite väljatöötamist ja rakendamist uute antimikroobikumide väljatöötamiseks, mis hõlmavad antibiootikumide üleilmset mõistlikku kasutamist, tõhusust ja taskukohasust;
48. parandama teavet ja uuringuid selle kohta, millised on tõhusad poliitikameetmed, millega toetada inimeste käitumise muutmist, et võidelda antimikroobikumiresistentsuse vastu;
49. toetama teadusuuringuid paremate majandusmodelite ja parema haldamise, juhtimise, stiimulite ning muude antimikroobikumiresistentsusega seotud meetmete ja võtete kohta, et tagada poliitika tõhus rakendamine;
50. kooskõlastama süstemaatiliselt liikmesriikide seisukohti ja tegema tööd selle nimel, et EL kui parimate tavade piirkond kõneleks rahvusvahelistel foorumitel ühel häälel, kuulutades vajadust tegeleda antimikroobikumiresistentsuse probleemiga kiireloomuliselt ja toetades järjekindlalt kiirendatud ülemaailmset reageerimist mitme- ja kahepoolsetes suhetes;

⁴⁶ [Antimikroobikumiresistentsuse alase teadustöö ühise kavandamise algatus – antimikroobikumiresistentsuse teadusuuringute üleilmne koordineerimine](#)

⁴⁷ [Saksamaa Liitvabariigi Tervise- ja Teadusministeerium – üleilmsed tervisekoostöö algatused](#)

⁴⁸ [Unarhaiguste ravimeid käsitlev algatus](#)

51. jätkama antimikroobikumiresistentsuse alaste ELi standardite ja ELi õigusaktide ja poliitikameetmete aktiivset edendamist ja kaitsmist mitmepoolsetel ja kahepoolsetel läbirääkimistel ning rahvusvahelistel foorumitel;
52. tõhustama teabevahetust ja lihtsustama Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide vahendite kasutamist riiklike, piirkondlike ja kohalike investeeringute tegemiseks antimikroobikumiresistentsuse, antimikroobikumide kasutamise ning nakkuste ennetamise ja tõrjega seotud meetmetesse, vähendades seeläbi liikmesriikide vahel ja sees esinevaid lünki terviklike terviseühtsuse strateegiate suutlikkuses ja rakendamises;
53. uurima võimalusi, sealhulgas kaaluma vajaduse korral uute õigusaktide koostamist, et tõkestada selliste antimikroobikumide ebamõistlikku kasutamist, mis on hangitud isiklikuks kasutamiseks piiriüleste ostude, piiriüleste retseptide ja internetiostude abil;
54. jälgima vastavalt kehtivatele ELi ja siseriiklikele õigusaktidele antimikroobikumide kasutamisest ja tootmisest tulenevaid pinnases, põhjavees ja pinnavees leiduvaid jääke ning resistentseid mikroorganisme ja kaaluma vajaduse korral täiendavaid seadusandlikke meetmeid, et vähendada nende esinemist keskkonnas;
55. tugevdama tõendusbaasi antimikroobikumiresistentsuse tekke ja leviku kohta, pidades eelkõige silmas selle teket ja levikut keskkonnas;

KUTSUB komisjoni ÜLES

56. kasutama antimikroobikumiresistentsuse vastu võitlemiseks loodud ELi terviseühtsuse võrgustikku, et tõhustada antimikroobikumiresistentsuse, nakkuste ennetamise ja tõrje ning antimikroobikumide kasutamise valdkonnas liikmesriikidega tehtavat ja liikmesriikidevahelist koostööd;
57. toetama liikmesriike jätkuvalt antimikroobikumiresistentsust käsitlevate, mitut sektorit hõlmavate riiklike tegevuskavade ja strateegiate rakendamises ning suurendama sihtotstarbelist rahastamist;
58. toetama liikmesriike andmete kogumisel loomade jaoks mõeldud antimikroobikumide müügi ja kasutamise kohta, et tagada andmete kogumise ja töötlemise tõhus rakendamine kooskõlas määrusega (EL) 2019/6 veterinaarravimite kohta, ning kaaluma sihtotstarbeliste rahaliste vahendite eraldamist;
59. toetama liikmesriike selliste tõkete kindlakstegemisel, mis takistavad antimikroobikumiresistentsust käsitlevate riiklike tegevuskavade, nakkuste ennetamise ja tõrje ning antimikroobikumiresistentsuse vältimise meetmete väljatöötamist ja rakendamist nii poliitilisel kui ka praktilisel tasandil, et aidata selgitada välja tõhusad meetmed selliste tõkete ületamiseks.